

A magyar nyelvér?l magyaroknak 3.

2010 április 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kies hazánkban szokás id?nként kiosztani az utolsó polihisztor címet. Semmi értelme. Nem mintha nem lett volna nagy ember az éppen feldicsért utolsó, de micsoda gazdagság! Nyakunkon a következ?l. Kérem, vegyük tudomásul, hogy messze van még az utolsó magyar polihisztor.

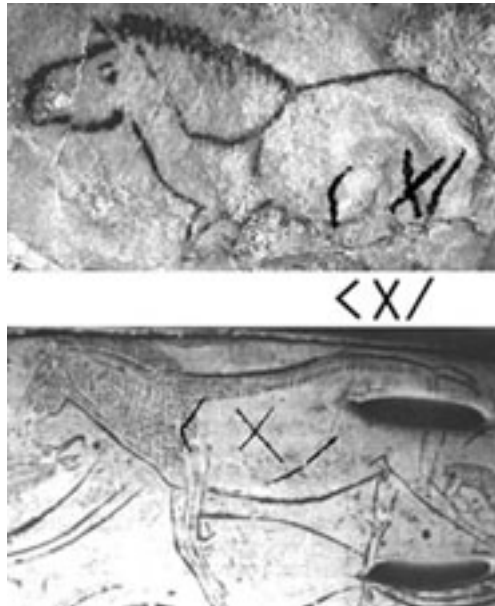
Komoly szerz? munkája arról ismerhet? fel, hogy állításainak az ellen?rzésér?l nyilatkozik, bizalmatlan olvasóját

útba igazítja ez irányba is. Szokás a lábjegyzetben hivatkozás mások munkáira, tudományos igény? dolgozatokban lényegében kötelez?. Ezzel együtt el?fordul, hogy szerz? munkájának összefoglalójában jelenti ki, mely állításaiban nem tökéletesen biztos, illetve mely feltételek teljesülése esetén bukik részben vagy egészben saját munkája. Varga egy más eljárást választott írástörténeti megnyilatkozása bevezet?jében. A matematikában szokásos gyakorlat szerint axiómákat fogalmaz meg. Az axiómák olyan elemi állítások, amelyek a mindenkori szerz? vélelme szerint bárki számára elfogadhatóak, az éppen fennforgó gondolatmenet alátámasztására úgy alkalmasak, hogy további bizonyításra nem szorulnak. Ugyanakkor egyáltalán nem szükséges, hogy bármely axiómának abszolút, minden helyzetben érvényes igazsága legyen, s?t a bizonyítási eljárás során könnyen el?fordulhat, hogy egyik-másik axióma tévútnak bizonyul. Az illet szemrebbenés nélkül kidobjuk.

Az axióma a helyi érték ideális példája.

Nos, az axiómák menti gondolkodás hatalmas el?nye, hogy szerz? állításai bárki által ellen?rizhet?vé válnak. Hogyne, hiszen csak azt kell ellen?riznem, hogy ezek megfelelnek-é az axiómáknak, ill. egyik vagy másik axiómának, azok pedig oly egyszer? kijelentések, hogy semmiféle szakértelmet nem követelnek. Pl. az iskolákban tanított fizikai meg kémiai törvények már nem is axiómák.

Nos, az axiómák értelme egyszer?, megfogalmazásuk viszont nem biztos, hogy mindenki számára világos. Ezért alább végig megyünk Varga Csabának a „**Jel, jel, jel, avagy az ábécé 30000 éves története**” cím? dolgozatában használt kilenc elvén. D?t bet?vel írva olyan megjegyzéseket f?ztünk hozzá, melyek jórészt szintén V. Cs.-tól származnak.

(innent?l V. Cs. szövege)

AZ ÍRÁSTÖRTÉNET KILENC AXIÓMÁJA

I. AXIÓMA: Mindegyik jelkészlet: találmány.

II. AXIÓMA: Nem lehet kétszer feltalálni ugyanazt a jelkészletet. (Nem lehet kétszer ugyanabba a folyóba lépni.)

III. AXIÓMA: Ez nem más, mint egy alapvet? és nagyon egyszer? matematikai tétel:

Ha $a = b = c$ igaz,
akkor $a = c$ is igaz.

IV. AXIÓMA: A hiányossá vált bet?készletb?l nem következtethet?k ki a feledésbe merült bet?k. (Az írástörténetben sincs visszaút.)

V. AXIÓMA: Ha két ABC-t azonosnak látunk, akkor nem két ABC-t, hanem egyetlenegy ABC-t látunk két példányban leírva.

VI. AXIÓMA: Minden a legegyszer?bb állapotból fejl?dik ki.

VII. azaz a Mars-lakó AXIÓMA: A kutatásának eredménytelensége semmit sem igazol. Másként fogalmazva: bizonyíték hiánya semmit sem bizonyít. Általánosan: a jelen idej? megfigyelés eredményét nem vetíthetjük ki a múltra.

VIII. AXIÓMA: Aki ír, számokat is ír.

IX. AXIÓMA: Ha m?ködik egy szabály, akkor létezik. Vagyis ha egy szabály — szigorúbb formában törvény — általánosan érvényesül, akkor nem kételkedhetünk abban, hogy valóságos az a rendszer, amelyben megnyilvánulását tapasztaljuk.

Kommentárjaink:

I. Azt jelenti, hogy egy ábécé nem tud lépésekben kifejl?dni. Elemeinek nincs értelmük önmagukban.

II. Ha van egy százezer éves és egy háromezer éves furulyám, akkor nem szükséges azon gondolkodni, hogy a másodikat vajon újra feltalálta-é készít?je, vagy kilencvenhétezer éven át apáról fiúra szállt a furulyakészítés tudománya? Lehet ugyan, de semmi értelme, úgysem fog kiderülni. Valamint ha egy mai szabadalmi hivatalban két ember egymás után öt perc eltéréssel jelenti be bármilyen korszakalkotó találmányát, a másodikat mindenképpen eltanácsolják. Az pedig, hogy az id?beli különbség öt perc, vagy ötezer év, nem tesz elvi különbséget is.

III. Ezt nem vagyok hajlandó megmagyarázni

IV. Ami elveszett, elveszett

V. Semmilyen történelmi okoskodással nem lehet elválasztani a latin ábécé „X” és a magyar ábécé „X” (ejtsd: eb) bet?jét, mivel azok grafikai értelemben azonosak.

VI. Gyönyör? példája az axiómák hasznosságának, hiszen b?ven lehetne rajta vitatkozni, de minek? Hiszen mint fent megjelölt m?b?l világosan kiderül, Varga Csaba gondolatmenetét tekintve m?ködik, érvényes és hasznos, tehát igaz.

VII. Szinte teljes, a múltra vonatkozó nézet-rendszerünk a józan ész cáfolata, alapelve a soha ki nem mondott „nincs, tehát nem is lehetett” abszurdum.

VIII. Eddig bevált

IX. Könnyen belátható. E gondolatmenet alkalmazásával rekonstruálható történelmi alkotmányunk is.

Pogány István

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló

